

anskaffede i Marsets Løb. Disse Apparater ere anskaffede, skjøndt de vare nægtede i Fjor. Det er en lithografisk Hurtigpresse, en Stenslibemaskine, en Gasmotor og forskellige saadanne Ting, som i Fjor bleve nægtede væsentlig af Spar-sommeligheids-hensyn. Ikke desto mindre ere de blevne anskaffede af vedkommende underordnede Autoriteter ved Hjælp af afholdte Besparelser paa deres Konti. Der er næppe nogen Tvivl om, at det ikke er berettiget, men der er vistnok, efter Alt, hvad der er oplyst, heller ingen Tvivl om, at disse Anskaffelser ikke ere stete for at tilside sætte eller omgaa Beslutninger fra Bevillingsmagtens Side, men i god Tro, og derfor har man fra Udvalgets Flertals Side ikke gjort nogen Bemærkning i den Anledning. Men nu kommer Konsekvensen, idet man fra Ministeriets Side forlanger Bygninger til disse ulovligt erhvervede Gjenstande, og det kan Flertallet dog næppe billige. Det er Grunden til, at vi modsætte os denne Bevilling. Dermed har jeg gennemgaaet Endringsforslagene til § 22.

Med Hensyn til Endringsforslagene under § 26 kan jeg fatte mig i stor Korthed, idet jeg skal henbije til den i Betænkningen anførte Motivering, hvoraf det fremgaar, at der er to Grunde, hvorfor vi modsætte os disse Forslag, dels den almindelige økonomiske, finansielle Spar-sommeligheidsbetragtning, som jeg har tilladt mig at gøre gjældende ved Begyndelsen af disse Forhandlinger, og dels Hensynet til, at vi paa Forsvarsvæsenets Omraade leve i en aldeles embryonisk Tilstand, hvor vi maa tage Hensyn til alle Muligheder i Fremtiden, og hvor det altsaa maa betragtes, dels som præjudicerende og dels som øjst og meningsløst at gøre Udgifter, der ikke bestemt sigte til Ting, der staa i Forbindelse med en klar, af Alle vedtagen Plan. Søvrigt skal jeg blot tilføie, at naar Udvalget har foreslaaet Med-sættelser, der svare til dem, der stete i Fjor, i Forhold til, hvad der er begjæret i Mar, saa ligger jo ikke deri, at Udvalget ikke skulde være villigt til at gaa ind paa enkelte Om-postinger eller mindre Forhøielser, naar ikke derigennem Noget vedtages, som maa siges at staa i Forbindelse med Forsvars-sagens Ordning, hvilket jo navnlig gjælder om Bevillingerne til Forstærkningen af Sø-befæstningen og Anskaffelse af nye Kanoner.

Förövrigt vil jeg med Hensyn til denne Paragraf afvente, hvad den høitærede Krigsminister har at sige.

Jeg har da kun et Spørgsmaal, som jeg gjerne vilde reise ved den første Omtale af det krigsministerielle Budget. Det er et Spørgsmaal, der ikke egentlig staa i Forbindelse med nogen enkelt Bevilling, men som dog maa siges at staa i Forbindelse med dem alle, og for saa vidt maa gjøre Bevillingsmagten særlig betænkelig med Hensyn til militære Bevillinger. Det er nemlig det, der er stet fra første Generalkommandos Side med Hensyn til Indskærpsellen af den militære Ydighedspligt. I et kjøbenhavnisk Blad, „Den nye Tid“, Nr. 119 for 20de Jan. 1885, fandtes der en Artikel, der udviklede den militære Ydighedspligt for Alle, der ere interesserede deri, og denne indskrænkede sig til at citere enkelte Paragrafer af den militære Straffelov for derigennem at godtgjøre, at den almindelig udbredte Tro, at den militære Ydighedspligt er identisk med absolut ubetinget Ydighed eller Opgivelse af Ære og Samvittighed, er en Misforstaaelse, idet den militære Straffelov udtrykkelig hævder, at den Militær, der adlyder en forbruders Befaling, sigtende f. Ex. til Statskup, at den Militær, der — idet det er eller bør være ham klart, at en saadan Befaling er af forbruders Karakter — dog adlyder Befalingen, ikke blot udsætter sig for sine Medborgeres vel fortjente Foragt, men ogsaa rækker Straf, endogsaa meget streng kriminel Straf, og dernæst, at den Militær er berettiget til, naar en Militærmyndighed ved Vold eller med Anvendelse af Vaaben vilde tvinge ham — hvad enten det nu er en Officer, Underofficer eller Menig — til at adlyde en saadan lovstridig, forbruders Befaling, da selv at gjøre Brug af Vaaben og sthyde den Foresatte ned. Disse ligesaa funde som fornuftige Betragtninger, der have Hjemmel og ere udtrykkelig hævdede i den militære Straffelov, har dette Blad fundet Anledning til at fremdrage, jeg antager paa Grund af en vis Bramarbasering i militære Kredse eller udenfor militære Kredse — det veed jeg ikke — men i hvert Fald en vis Talen hæft om, at man kunde gjøre Statskup og i Tilfælde af, at Noget modsatte sig det, endogsaa anvende Militæret til at sthyde ham med eller sætte det igjennem. Dette